

75°54'30"-nak, az (102)∧:(102̄) pedig 101°13'-nak bizonyult. Az oo-nál tekintetbe vettem az \widehat{oc} (011)∧:(001) értékeit ($\frac{\widehat{oo}}{2} = oc$), \widehat{dd} -nél \widehat{dc} -t — Ez alapértékekből számított tengelyarány:

$$a : b : c = 0.780018 : 1 : 1.28244.$$

Cölesztinünk optikai orientációja rendes, vagyis $I. bis = \gamma (+)$ összeesik a megnyúlás irányával (\bar{a}); tengelysík // }010{.

Végül hálás köszönetemet fejezem ki MAURITZ BÉLA egyetemi tanár úrnak és VENDL MIKLÓS egyetemi adjunktus úrnak nagybecsű támogatásukért.

RÖVID KÖZLEMÉNYEK.

Felsőtárkány környékének harmadkori faunája.

Írta: SÜMEGHY JÓZSEF dr.*

Egertől 8 km-nyire ÉNy-ra fekszik Felsőtárkány község. Földtani viszonyait SCHRÉTER ZOLTÁN osztálygeológus úr rajzolta meg,¹ aki szerint a felsőtárkányi neogén korú rétegek felső-triasz (?) korú meszkekre települtek rá; legalul felső-miocén korú homokok, efölött riolittufa-réteg helyezkedik el s erre alsó-pannoniai korú agyag- és homok-komplexum rakódott le. A terület riolittufáira települő pannoniai rétegek nagyon gyéren tartalmaznak ősmaradványokat, mindössze néhány *Helix sp.* példányát s egy *Mastodon* fogtöredékét gyűjtötte belőlük SCHRÉTER. Az újabban innen előkerült molluszkum-fauna tehát sztratigráfiai szempontból is fontos elbírálás alá esik.

Felsőtárkánytól északra, a dögtemető mögötti árokából SCHRÉTER molluszkum-faunát gyűjtött, amit szíveségéből földolgozhattam. A lelőhely rétegsora alul riolittufával kezdődik, meddő. (1. sz. r.) Fölötte több méter vastag agyagos homokréteg fekszik, meddő. (2. sz. r.) Utána 1 m vastag laza homokréteg következik, vékony csigahéjakat tartalmaz. (3. sz. r.) Erre 40 cm vastag agyagzsinór települ, ahonnan a következő fajok kerültek elő:

Procampylaea an n. sp., *Procampylaea cf. Lóczy* GAÁL, *Campylaea banatica* ROSSM. f. *pliocenica*, n. f., *Procampylaea sp. ind.*, *Tachea delphinensis* FONT., *Tachea Etelkai* HALAVÁTS, *Triptychia cf. suturalis* SANDB., *Triptychia sp. ind.*, *Cyclostoma Schrammeni* ANDR., *C. Kochi* GAÁL, *C. bisculatum* Ziet. *operculum*, *Oleacina sp. ind.*, *Planorbis (Coretus) cornu* BRONGN., *Planorbis sp. ind.*, *Neritina sp. ind.*, *Valvata sp. ind.*

A csigaházak hiányosan kerültek elő a bezáró rétegből, de egyik-másik héja még friss, fénylő, sőt díszítések nyomait is találjuk rajtuk. Föltűnő a *Procampylaea* genuszhoz tartozó fajok gyakorisága, míg egyedszámra a *Tachea delphinensis* FONT. tűnik ki.

Az 5. sz. réteg 1 métertől 2½ méterig vastagodó meddő homokos agyagréteg. Efölött 30—40 cm vastagságban fekete, szenes, levéllenyomatatos réteg fekszik (6. sz. r.), ahonnan: *Unio sp. ind.* héj töredékei

* Előadta az 1923 március 21-én tartott szakülésen.

¹ SCHRÉTER Z.: Eger környékének földtani viszonyai. Jelentés az 1912. év földtani féléveléről. 130. o. Budapest, 1913.

kerültek elő; s végül legfölül (7. sz. r.) 2 m vastag levélnyomatos homok- s agyagréteg következik.

A felsőtárkányi fauna egyik jellemző vonása, hogy legnagyobbbrészt szárazföldi fajokból áll. A felsőtárkányi neogén korú öböl üledékei a középső-miocén idején már sekélyvizű, parti fácies jellegűek, *Anomia ephippium* LIN., *Ostrea crassissima* LAM., s néhány foraminiferát említ föl belőlük SCHRÉTER,² majd a felső-miocén korú képződmények lerakódása után a tenger az öbölből visszavonult s utána szárazföldi és kisebb tavi üledékek rakódtak le a szigetként kiálló környéken.

Faunánk kétségtelenül jelzi az akkori topográfiai viszonyokat. A *triptychia*-k közeli mészkőszirtes talajra utalnak. A lelőhelytől néhány kilométernyire mesozoikus mészkőszirtetek emelkednek. A *Procampylaea*, *Tachea* nemek pedig nagyobb tisztásokat, szárazulatokat tétéleznek föl. A szárazzá vált térszínen a denudáció megkezdte romboló hatását; kisebb patakok indultak lefelé a karbon, triász-korú szárazon álló hegység völgyeiben, amit az *Unio*, *Valvata* jelez. Mocsarak, kisebb tavak képződhettek a közeli környéken, ahol a *Planorbis*-ok éltek nagy számmal. A fajok túlnyomó része trópusi klímára vall.

Faunánk a *rákosdi* csigafaunával³ áll közeli rokonságban. Az aránylag egymáshoz közel eső két terület faunáinak érintkezése gyakori lehetett, ami könnyen megérthető az akkori geográfiai viszonyokból. A két lelőhely között elterülő középső-miocén tenger visszahúzódása után nagyobb területek kerülhettek szárazra s így közvetlenül is érintkezhetett a két fauna.

A felsorolt fajok közül a *Procampylaea*-k *Cyclostoma*-k esnek különösebb beszámítás alá, mely fajok Felsőtárkányban is uralják a faunát. A felsőtárkányi *Procampylaea*-k oly mértékben hasonlítanak a *rákosdiakhoz*, hogy a közöttük kimutatható vérokonság a körülönségnek csak kis fokát mutatja. A közös vonások a két lelőhelyi fácies tekintetében egymás szomszédságába állítják, de ez a körülmény egyéni jellegükön nem ejt csorbát. A két lelőhely fajai közötti különbségek sztratigráfiai is jelentősek. A felsőtárkányi faunát összehasonlítva a *rákosdi alsó-szarmata* korú csigafaunával, kitűnik, hogy az ennél fiatalabb. felső-szarmata korú fauna.

Talán föltűnő, hogy felső-szarmata korú faunáról beszélünk, mert nálunk a szarmáciai képződményeknek csak alsó harmada van fauna alapján kimutatva. Sajnos, a harmadkori szárazföldi csigafaunák ismerete még nagyon hiányos, de ha ebbeli adataink szaporodnak, a természetis csigafaunák alapján nemcsak genetikai fokozatukat, de — szerény véleményem szerint — a harmadkori, más természetű faunák alapján tapasztalható sztratigráfiai lézagokat is kipótolhatjuk. Mert ha áll az a felfogás, hogy harmadkori faunáink különbözően átalakuló, de folyton élő láncolatnak tekintendők, akkor éppen a szárazföldi csigafaunák adhatják meg a legpontosabban azt a bázist, amihez a más természetű faunákat sztratigráfiai értelemben vonatkoztathatjuk. Ilyen természetű kísérletek még nem történtek. Sőt irodalmi adataink alig sorolnak föl neogén-kori szárazföldi csigafaunákat, GAÁL *rákosdi* mun-

² I. h. 137. o.

³ DR. GAÁL J.: A hunyadmegyei Rákosd szarmatakorú csigafaunája, A m. kir. Földt. Int. Évkönyve. Budapest, 1910.

káján kívül. Egy-két *Helix*, *Vivipara*, vagy *Clausilia*-t említenek föl legfeljebb az e kori képződményekből s ezeket is rendszeren mint „bemosott alakokat“ tárgyalták s általában az volt a sorsuk, hogy passzive viselkedjenek.

Bár kevés még az adat, hogy a fönti kijelentésemet több érvvel támogatnám, de meggyőződésem, ha elegendő faj- és egyedszámú példányunk lesz a teresztris csigafaunákból, akkor finomabb különbségeket is jelezhetünk segítségükkel. Elég rohamosan állott be a magyar medencékben a miocén utáni általános vízkiédesedés s kiszáradás, a folyók bőséges anyagot raktak le a szárazulatokon, melyek fokozatosan felépülő üledékeiben is megtalálhatjuk a körülöttük élt, vagy beléjük került szárazföldi csigák fejlődési sorrendjét is. Szárazföldi csigafaunánk már a miocén elején megtalált minden kedvező életfeltételt továbbfejlődésre s fajai több ágra szakadozva éltek már akkor. A ma már teljesen szétszedett *Helix*-nem ősei pl. mint *törzsökfajok* szétkülönülve, már a szarmatában új genuszokként vannak jelölve, de már ezek is alsó-miocén jellegűek. *Ha még hozzátesszük, hogy a szárazföldi csigák a dús lomboszatú, a dúsán elágazó nemek közé tartoznak, tehát egyedszámban is bővebbek, akkor beigazolódik azon állításom, hogy a parallel fejlődésnek is bizonyosságát adják s egyáltalában nem állhat fönn az a felfogás, hogy terrisztris csiga azonos marad valamelyik nagyobb időegységen belül.*

A palaeontológusnak nehéz a szerepe a szárazföldi fosszilis anyag elbírálásánál, főleg nehéz a fajok genetikai sorrendjének megállapítása; ha kevés példánya van együtt s átmeneti alakok hiányában kénytelen — legalább egyelőre — új fajokat felállítani. De ha ebbeli adataink szaporodnak, ha több lelőhely faunája lesz ismeretes, ezt a hiányosságot is ki lehet küszöbölni. A felsőtárkányi fauna ú. n. törzsökfajai alkalmasnak látszanak az ontogeniai fejlődési sorozatba való beillesztésre, de aránylag kicsiny anyag ahhoz, hogy ilyen természetű vizsgálódásoknak tüzetesebben alávehetnénk.

Terméskén Recskról.

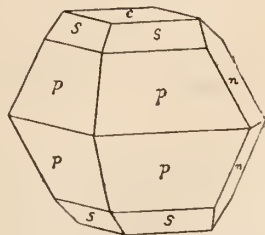
(A 27-ik ábrával.)

Irta: ZELLER TIBOR dr.*

1922. év júniusában *Recsken* az enargitbányában kutatva, a hányón egy ércdarabon kénkristályokat fedeztem fel.

Áttanulmányozva e helyre vonatkozó eddig megjelent irodalmat, arra a tapasztalatra jutottam, hogy ként csak ZSIVNY VIKTOR¹ említett e helyről, de semmi részletesebb adatot nem közölt róla

A kristályok egy enargitstufa repedésében és környékén helyezkedtek el, de csak egy kristálykát találtam, mely alkalmas volt a részletesebb kristálytani vizsgálatra.

27. ábra.

* Előadta a Magyarhoni Földtani Társulat 1923. május 16-án tartott szakülésén.

¹ Annales Musei Nationalis Hungarici 1922. p. 243.

A kristály hossza $2\frac{3}{4}$ mm., szélessége 2 mm. Színe mézsárga, kissé zöldesbe hajló. A kristályt KOKSCHAROW felállítása szerint vizsgáltam s rajta a következő formákat találtam.

$$\begin{aligned} c &= \} 001 \{ \\ n &= \} 011 \{ \\ p &= \} 111 \{ \\ s &= \} 113 \{ \end{aligned}$$

E négy forma különben is a leggyakoribb a természetes kénkristályokon. Az egyes formák kifejlődésére vonatkozóan a következőket említem:

$c = \} 001 \{$ csak egy csonka lappal van képviselve; feltűnő e lap jó kifejlődése, holott a kénkristályokon általában alárendelten szokott fellépni.

$n = \} 011 \{$ szintén csonka és alárendelt lapokkal szerepel.

$p = \} 111 \{$ az uralkodó forma, ez adja meg a kristály habitusát.

$s = \} 113 \{$ alárendelt csonka lapokkal, melyek közül az egyik megtört és kissé eltolódott.

Itt említem még meg, hogy a lapok felülete szép síma s reflexük általában kitűnő volt.

A mért és KOKSCHAROW szerint számított szögértékek² a következők:

	Mért	Számított
$c : n = (001) : (011)$	$62^{\circ} 17'$	$62^{\circ} 17' 1''$
$: p = (001) : (111)$	$71^{\circ} 38'$	$71^{\circ} 39' \frac{3}{4}''$
$: s = (001) : (113)$	$45^{\circ} 08'$	$45^{\circ} 10'$
$n : n'' = (011) : (0\bar{1}1)$	$55^{\circ} 23'$	$55^{\circ} 26'$
$: p = (011) : (111)$	$43^{\circ} 35'$	$43^{\circ} 37'$
$p : p''' = (111) : (1\bar{1}1)$	$73^{\circ} 35'$	$73^{\circ} 34'$
$s : s''' = (113) : (1\bar{1}3)$	$53^{\circ} 10'$	$53^{\circ} 09'$
$p : s = (111) : (113)$	$26^{\circ} 30'$	$26^{\circ} 32'$

E mérések három mérés középarányosait tüntetik fel.

Készült a budapesti Pázmány-egyetem ásvány-közetani intézetében 1923.

² The System of Mineralogy of James Dwight Dana, New York 1892. p. 8.

Adatok a Fenyőkosztolány-környéki andezitek ismeretéhez.

Írta: LENGYEL ENDRE dr.*

Az ÉNy-i Kárpátok maghegységeinek belső sorában egyik szemet a Zobor-hegyben kulmináló Tribecs-hegység alkotja. Kristályos kőzetekből álló gerince DNy—ÉK-i csapással húzódik a Nyitra balpartján s a kristályos magra köpenyként boruló mezozoós üledékek öve különösen ÉK-i irányban ér el tetemes kifejlődést. DK, majd ÉK felé hatalmas

* Előadta az 1923 április hó 4-én tartott szakülésen.

peremtörés vet véget egyrészt a kristályos mag, másrészt az üledékes öv kőzetei kiterjedésének.

E törésvonalakon túl fiatalabb képződmények által alkotott térszín következik. A harmadkor mediterrán tengerének üledékei s e kor vulkáni termékei építik fel, az alaphegységre támaszkodva, a majd lankásan lejtő hegyoldalakat, majd sziklás falakkal meredeken kiemelkedő gerinceket.

E fiatalabb harmadkori medence peremén, a Tribecs K-i nagy peremtörése mellett fekszik, Kistapolcsánytól és Aranyosmaróttól É-ra, *Fenyőkosztolány*. Úgy geológiai, mint petrográfiai szempontból rendkívül érdekes felépítésű területének kőzetei VIGH GYULA m. kir. osztálygeológus úr 1918. évi gyűjtéséből származnak, aki e kőzetek petrográfiai feldolgozására csekélységemet kérte fel.

A szóban forgó terület tehát egyik partmenti részlete annak a nagy harmadkori medencének, amely a miocénban a mai Sajóvölgy, Mátra-, Cserhát-, Börzsöny- és Magyar Érc-hegység területét elfoglalta s amelynek öblei messze benyúltak a környező hegységek közötti mélyedésekbe, bőséges széntelepek képződésére nyújtván kedvező alkalmat.

Területünk, a keletebbre fekvőkkel ellentétben, részletesen átvizsgálva, térképezve még nincs. Csupán utalásokat találtam a szomszédos hegységek leíróinál (BEUDANT,¹ STUR,² RATH,³ SZABÓ,⁴ FOETTERLE,⁵ ANDRIAN⁶).

Fenyőkosztolány környékének részletesebb petrológiai és kőzeteinek petrográfiai ismertetésére ez alkalommal nem térhetek ki. A szóban forgó területet — az említett idősebb és fiatal üledékeken kívül — csaknem egész terjedelmében andezitféleségek borítják, amelyeket tüzetes vizsgálataim alapján⁷ négy csoportba sorozhatok:

I. *Biotitamfibolandezitek*. II. *Pyroxénes biotitamfibolandezitek*. III. *Pyroxénandezitek*. IV. *Andezittufák*.

Tömegre nézve a *pyroxénes biotitamfibolandezitek* játszanak e területen uralkodó szerepet. A *biotit* mennyisége bennük legtöbbször rendkívül alárendelt, gyakran teljesen hiányzik. A porfiroz elegyrészek között a földpátok — *labrador bytownit*-sor tagjai — úgy nagyságra, mint viszonylagos mennyiségre nézve uralkodnak. A savanyúbb andezitek alapanyagában jelentékeny szerepe van a világosszürke, globulites, néha perlites *üvegállománynak*, amely a pyroxénandezitekben sokszor a minimumra redukálódik (Celar-tető), úgyhogy az alapanyag szövete

¹ BEUDANT: Voyage mineralogique et geologique en Hongrie. 1822.

² STUR: Geologische Übersichtsaufnahme des Wassergebietes der Waag und Neutra. Jahrb. d. k. k. geol. R. A. 1853, Wien.

³ RATH: Vorträge und Mitteilungen. Sitzb. d. Niederrhein. Ges. f. Natur- und Heilkunde in Bonn, 1877—78.

⁴ SZABÓ: Selmező geológiai viszonyainak előzetes ismertetése. M. Tud. Akad. kiadv. XV. 3. kötet, p. 9, Budapest, 1885.

⁵ FOETTERLE: Das Vorkommen, die Produktion und Cirkulation des min. Brennstoffes in der österreich-ungarischen Monarchie im Jahre 1868. Jahrb. d. k. k. geol. R. A. 1870. Bd. XX, p. 65.

⁶ ANDRIAN: Das südwestliche Ende des Schemnitz-Kremnitzer Trachytstockes. Jahrb. d. k. k. geol. R. A. XVI. 1886.

⁷ LENGYEL: Die Andesite der Umgebung von Fenyőkosztolány im Komitat Bars. Acta Litt. ac Scient. Reg. Univ. Fr. J. Tom. I. fasc. 3, Szeged, 1923.

közel holokristályos. A kőzetek alapanyagszerkezete leggyakrabban hyalopilites, bázisosabb pyroxénandezitekben néha pilotaxites, illetőleg ritkán interszertális (Maholány). A porfíros plagioklaszok és színes elegyrészek, mint az intratelluros generáció ásványai, a pyroxénandezitek egynémelyikében, valószínűleg a nagy nyomás alól való felszabadulással kapcsolatos hőemelkedés, illetőleg a magmának savanyúbbá válása következtében újra oldódhattak s az effúziós periódus már csak *bazaltosan tömött módosulatot* hozott létre. Az erősen korrodált, rezorbeált kristályok *reliktumok* alakjában néha megtalálhatók. Az üvegben gazdagabb típusok kevés porfíros elegyrészt tartalmaznak. *Megfigyelésem szerint sok esetben a színes ásványok közelében kivált plagioklaszok viszonylagosan savanyúbbak, mint a színes ásványoktól mentes területen levők.* A porfíros ásványok általában a normális szukcessziót követik. Néha azonban a földpátok részben megelőzték a pyroxéneket, illetőleg a földpátok megjelenése idejében is folytatódott a színes elegyrészek kiválása.

Egypár kőzet elemzési adatát szintén VIGH bocsátotta rendelkezésemre, amelyek közül a Dolni Mlin pyroxénandezitjének átszámított értékeit a következőkben nyújtom: *Eredeti elemzés:* $\text{SiO}_2 = 60.01$; $\text{Al}_2\text{O}_3 = 19.89$; $\text{Fe}_2\text{O}_3 = 5.81$; $\text{FeO} = 1.90$; $\text{MgO} = 1.95$; $\text{CaO} = 5.03$; $\text{Na}_2\text{O} = 1.58$; $\text{K}_2\text{O} = 2.38$; $\text{CO}_2 = 0.37$; $\text{H}_2\text{O} = 1.26$. Összesen: *100.18*. OSANN értékei: $\text{Al}_2\text{O}_3 > (\text{KNa})_2\text{O} + \text{CaO}$; $T = 4.13$; $s = 67.65$; $A = 3.43$; $C = 5.63$; $F = 10.10$; $a = 3.6$; $c = 5.9$; $f = 10.5$; $n = 5$; $\text{sor} = \gamma$; $k = 1.6$; $\text{SAIF} = 22,3,5$; $\text{AlCalk} = 15,9,6$; $\text{NK} = 5$; $\text{MC} = 3.7$.

E kőzet tehát igen jól beilleszthető az *Osann*-háromszögben egy helyre eső *St. Egidii*-i augitandezit és *Franklin-Hill*-i hyperszténandezit-típus formulái közé. Értékei azonban a *St. Egidie*hez állanak közelebb. Az *Osann-féle viszonyszámok* az *Agate Creek* (638) pyroxénandezitjé értékeihez állanak közel.

A kőzet helye az *amerikai petrográfusok* rendszerében: *Ideális ásványos összetétel:* $\text{Quarz} = 27.48$; $\text{Orthoklas} = 13.95$; $\text{Albit} = 13.58$; $\text{Anorthit} = 9.73$; $\text{Korund} = 7.55$; $\text{Kaolin} = 9.03$; $\text{Diopsid} = 10.37$; $\text{Magnetit} = 5.83$; $\text{Hämatit} = 1.60$; $\text{Calcit} = 0.02$; összesen = *99.14*. *Rendszertani hely:* Classis II. *Dosalan*; Ordo 3. *Hispanar*; Rang 3. *Almeras*; Subrang 3. *Almeros*. Az *amerikai petrográfusok* rendszerében tehát a *Cabo de Gatai* Cordieritandezit-típussal esik egy helyre, aminek oka a kőzet Al_2O_3 tartalmának túlságos bősége.

Ami az andezitek *kitörési idejét* illeti, főként STUR⁸ és VIGH adataira utalhatok, amelyek szerint e terület *közép-miocén* szételepei sok helyen a fekűt alkotó andezittufák és a fedűt képező lávák és breccciák között foglalnak helyet, amelyek sok helyen a szételepek nyugalmát is megzavarták s a szenesedési folyamatot elősegítették. A savanyúbb és bázisosabb andezitfajták *viszonylagos korára* nézve elsősorban SCHAFARZIKRA⁹ hivatkozhatom, akinek véleménye szerint a *pyroxénandezitek* a savanyúbb andezittagok sorozatát áttörték s azok fölött takarókat, illetőleg kúpokat alkottak, tehát korra nézve *fiatalabbak*.

⁸ D. STUR: Geol. Übersichtsaufnahme des Wassergebietes der Waag und Neutra. Jahrb. d. k. k. geol. R. A. 1853. Wien.

⁹ SCHAFARZIK F.: Szakvélemény a fenyőkosztolányi szételepekről. (Kéziratban.)

A Sphaerocodium Bornemanni Rothpl. a hazai felső-triaszban.

Írta: BOROS ADÁM dr.*

Közép-Magyarország képződményeit fitopaleontológiai szempontból kutatva, PAPP K. professzor úr által vezetett kiránduláson a máriaremetei (Pest m.) nagy köfejtő Dachstein-mészében (felső-triasz, rhätiai em.) figyeltem meg első ízben egy mészalgát. A mészalgákra vonatkozó irodalom tüzetes áttanulmányozása során sikerült megállapítanom, hogy a kérdéses fosszília: *Sphaerocodium Bornemanni* ROTHPL. (Zeitsch. d. Deutsch. Geol. Ges. XLIII. 1891 p. 299.), a keleti Alpok raibl-i és cassiani emeleteire jellemző alga. Hazai felfedezésével újabb paleontológiai megegyezés vált ismeretessé az Alpok és hazánk triasza közt. — A máriaremetei kövület tele van mikroszkópikus repedésekkel, úgy, hogy finomabb mikroszkópos vizsgálatra nem alkalmas, durvább szerkezetében olyan jellemző, hogy arról is biztosan felismerhető (v. ö. ROTHPL. rajzát id. h. XVI. tábla, 5—6).

* Előadta a Magyarhoni Földtani Társulat 1923 dec. 5-i szakülésén.

TÁRSULATI ÜGYEK.**I. Közgyűlés.**

Jegyzőkönyvi kivonat a Magyarhoni Földtani Társulatnak 1923 február 7-én tartott LXXIII-ik rendes közgyűléséről.

Elnök: PALFY M. Jelen van 58 tag és 10 vendég. PALFY M. elnöki megüjtőjában rövid visszapiantást vet az elmúlt triennium munkásságára s kiemeli annak fontosabb eseményeit. Majd örömmel üdvözlö a Társulat nevében két illusztris tagját t. ROTH LAJOST és KOCH ANTALT, kiknek mindegyike a 80-ik születési évfordulóját betöltötte s méltatja érdemeiket, melyeket a Társulat felvirágoztatása körül szereztek. Végül fájdalommal emlékezik meg VOGL VIKTOR dr. Társulatunk ügybuzgó másodtitkárának korai elhunytáról.

TIMKÓ IMRE r. tag, felolvassa emlékbeszédét VOGL VIKTOR másodtitkár felett.

Mint hogy a jelen tisztikar megbízatása lejárt, elnök szavazatszedő bizottságot küld ki s a tisztikarra való szavazás céljából az ülést felfüggeszti. A szavazatok leadása után az ülést újból megnyitja s elsőtitkár felolvassa az 1922. évről szóló jelentését s ismerteti a Barlangkutató és Hidrológiai szakosztály évről-évről jelentéseit, melyeket a közgyűlés egyhangúlag elfogad.

A szavazatszedő-bizottság elnöke kibirdeti, hogy az 1923—25. évekre a közgyűlés a következő tisztikart választotta meg.

Elnök: MAURITZ BELA dr., Másodelnök: LIFFA AURÉL dr.

Elsőtitkár: VENDL MIKLÓS dr., másodtitkár: ZELLER TIBOR.

Elnök üdvözlö az új tisztikart s elrendeli a választmányi tagokra a szavazást. A szavazás után elsőtitkár felolvassa a pénztárvizsgáló-bizottság jelentését s előterjeszti az 1923. évi költségvetést, melyeket a közgyűlés tudomásul vesz.

A szavazatszedő-bizottság elnöke kihirdeti, hogy a közgyűlés az 1923—25. évekre a 12 választmányi tagságra a következőket választotta meg:

EMSZT KÁLMÁN dr., HORUSITZKY HENRIK, KADIČ OTTOKAR dr., LASZLO GABOR dr., PALFY MÓRIC dr., PAPP KAROLY dr., t. ROTH KÁROLY dr., ROZLOZSNIK PÁL, SCHRÉTER ZOLTÁN dr., TREITZ PETER, VENDL ALADÁR dr., ZSIGMONDY ÁRPAD.

Elsőtitkár betérjeszti a választmánynak indítványát a tagdíjak felemelésére, melyet a közgyűlés egyhangúlag elfogad, (Rendes tag 200, örökítő 5000, pártoló 10.000 koronát fizet).

Indítvány nem lévén, elnök a közgyűlést berekeszti.

II. Szakülések.

1923 január hó 10-én.

SCHRÉTER ZOLTÁN dr.: Sajókaza és Rudabánya vidékének barnaszéntelepei.

A sajókaza vidéki szénteleges rétegesoport alsó miocén korú. Nevezetes, hogy